

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἔτησίᾳ Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἔτησίᾳ » 14.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἔτησ. » 16.

παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.

Διὰ τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα ἐν γένει
τὸν στίχον λεπτά 20.
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
κατ' ἀποκοπὴν.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Ἡ ἀδικος ἐπίκρισις.

Ἡ παρά τινων συναδέλφων ἐξενεχθεῖσα ἀποδοκιμασία κατὰ τῆς γενομένης τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν διαδηλώσεως ἦτο ὅλως περιττὴ καὶ ἄσκοπος, ἀφοῦ κατὰ τὴν κρίσιν τῶν γραφάντων περιττός ἦτο καὶ ὁ σκοπὸς τῆς διαδηλώσεως ταύτης, καθὸ συμφώνου καὶ συνεποῦς οὐ μόνον πρὸς τὴν γνώμην ὀλοκλήρου τοῦ ἐγχωρίου τύπου ἀλλὰ καὶ τὸ φρόνημα τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας. Ἐὰν οἱ συνελθόντες ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ἀγνοοῦμεν δὲ ἡμεῖς ὅλως ἂν ἄλλοθεν ὑπηγορεύθη αὐτοῖς τὸ τοιοῦτον, ἀλλοίαν τινὰ εἶχον γνώμην περὶ τῆς πορείας τῶν πολιτικῶν πραγμάτων, βεβαίως ἕκαστος ἐδικαιοῦτο νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν σύνοδον αὐτῶν ὡς φατριαστικὴν, καθ' ὃ ἀντιμαχομένην πρὸς τὸ κοινὸν τῆς ἐπαρχίας φρόνημα. Ἄλλ' ἀφοῦ αὕτη οὐδὲν ἄλλο ἐσκόπει ἢ τὴν ἐκδήλωσιν αὐτοῦ ἐκείνου τοῦ φρονήματος, τὸ ὁποῖον σύμπασα μὲν ἢ ἐπαρχία αἰσθάνεται ὅλος δὲ ὁ ἐγχώριος τύπος προλαβὼν αὐτὴν ἐδημοσίευσεν, ἐπόμενον εἶναι ὅτι ἡ ἀποδοκιμασία τῆς εὐχῆς τῶν συνελθόντων ἀποβαίνει περιττὴ καὶ ἄσκοπος. Δὲν δυνάμεθα δὲ νὰ δίδωμεν εἰς τί τάχα βλάβη τὸ νὰ γείνη μία τοιαύτη δῆλωσις παρ' ἑκατοντάδων τινῶν πολιτῶν καὶ οὐχὶ παρὰ χιλιάδων, ὅταν οἱ τετρακόσιοι ἢ πεντακόσιοι οὗτοι Ἐρμουπολίται δὲν διαφωνοῦσιν ὡς πρὸς τὸ φρόνημα καὶ τὰς εὐχὰς ἀπάσης τῆς ἐπαρχίας; Ἐν μόνον διορῶμεν τὸ διανοχλοῦν καὶ παραβλάπτειν ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ, τούτέστιν ὅτι οἱ συνελθόντες δὲν ἤλθον εἰς ἐξηγήσεις μετὰ τῶν ἐχόντων τὴν ἀξίωσιν ἢ καὶ φρονούντων ὅτι οὐδὲν πρέπει νὰ γίνηται ἄνευ τῆς ἑαυτῶν γνώμης. Ἐὰν καλῶς μαντεύωμεν τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἡ τοιαύτη ἀποδοκιμασία, θὰ μᾶς ἐπιτρέψωσιν οἱ οὕτω σκεπτόμενοι νὰ φρονῶμεν ὅτι καὶ ἑαυτοὺς καὶ τὸν τόπον ἀδικοῦσιν. Καὶ ἀδικοῦσι μὲν ἑαυτοὺς διότι, ἐὰν πράγματι ἀντιπροσωπεύωσι τὴν κοινὴν γνώμην ἐνταῦθα οἱ τὴν διαδηλώσιν ἀποδοκιμάσαντες, φαίνονται πολὺ ἐγωῖσταί, τὸν δὲ ἐγωῖσμόν αὐτῶν τοῦτον ὤφειλον διὰ τῆς σιωπῆς νὰ ἐξάρωσι καὶ οὐχὶ διὰ τοιαύτης μικροφι-

λοτιμίας νὰ τὸν ἐξετελείσωσιν ἢ νὰ τὸν ἐξισώσωσι πρὸς τοὺς ὀλίγους τούτους, τοὺς θελήσαντας, εἴτε ἐμμέσως εἴτε ἀμέσως, νὰ προβῶσιν εἰς μίαν τοιαύτην δῆλωσιν· ἀδικοῦσι δὲ τὸν τόπον, διότι γίνονται ἀφορμὴ διαρέσεως, ἣν ἀπὸ τοῦδε ὑποκρούονται, προειπόντες ὅτι δυνατὸν αὖριον ἢ πλειονότης, ἢ δυσηρεστημένη ἐκ τῆς τοιαύτης δηλώσεως, νὰ συνέλθῃ καὶ ἐναντίαν τῇ ἐκφρασθείσῃ ἤδη εὐχῇ νὰ ἐκφέρῃ ἀπόφασιν.

Τὸ καθ' ἡμᾶς ἐμμένομεν φρονούντες ὅτι ἐν τῇ ἐνότητι καὶ τῇ συμπνοίᾳ τῶν κομμάτων καὶ τῶν ἡγετῶν αὐτῶν ἐνυπάρχει ἡ ἐπιζητούμενη τοῦ Ἐθνους ἀνδρική παράστασις. Πάντας δὲ τοὺς ὁμοφρονούντας ἡμῖν, εἴτε εἰς εἴτε πολλοὶ εἰσιν οὗτοι, οὐδόλως δικαιοῦμεθα νὰ ἐπικρινώμεν ἐὰν τὸ ἑαυτῶν φρόνημα ἐκδηλώσωσιν ἰδίᾳ ἢ δημοσίᾳ. Φρονοῦμεν δὲ ὅτι αἱ δημόσιαι συναθροίσεις οὐδόλως παραβλάπτουσι τὰ κοινὰ συμφέροντα ὅταν αὐταὶ ἐννόμως συγχροτοῦνται καὶ ὁμόφωνον ἐκφέρουσιν εὐχὴν τῇ εὐχῇ ἅπαντος τοῦ Πανελληνίου. Ἐν δὲ μόνον ἐδικαιοῦτο ὁ ἐγχώριος τύπος, ὁ ἀποδοκιμάσας τὴν ἐν λόγῳ διαδήλωσιν, νὰ παρατηρήσῃ τοῖς χωρήσασιν εἰς τὸ δάδημα τοῦτο, ὅτι ἡ μὲν εὐχὴ καὶ ἡ ἐπιθυμία ἁπάντων εἶναι αὕτη ἐκείνη ἢ ὑπ' αὐτῶν ἐκδηλωθεῖσα, ἀλλὰ προτιμότερον ἦτο ν' ἀναμείνωσι τὴν σύνοδον τοῦ Νομοθετικοῦ σώματος, τοῦ μόνου ἀρμοδίου νὰ ζητήσῃ λόγον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως περὶ τῶν αὐτῇ πεπραγμένων, καὶ νὰ κρίνῃ ἂν αὕτη, ἢ ἐκ πάντων τῶν ἀρχηγῶν ἠνωμένη Κυβέρνησις, ἀνταπεκρίθη μὲν εἰς τὰς προσδοκίας τοῦ Ἐθνους, ὑπόσχεται δὲ καὶ εἰς τὸ μέλλον νὰ ἀνταποκριθῇ πρὸς τὰς εὐχὰς καὶ τοὺς πόθους τούτους τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Διότι ἂν τοῦναντίον ἀποδειχθῇ, ἢ ἂν καταφωραθῶσιν οἱ τὰ κοινὰ πράττοντες ὅτι δὲν ὁμονοοῦσι μηδ' ἐλπίς ὑπάρχει νὰ ὁμονοήσωσιν, ἐξ ἅπαντος θέλει ἄρῃ τὴν ἐμπιστοσύνην του ἀπὸ τοιαύτης Κυβερνήσεως τὸ κοινοβούλιον, καὶ τότε πράγματι θὰ ἀποδειχθῶσιν οἱ σπεύσαντες, καὶ τότε μωσαί τὰς τοιαύτας διαδηλώσεις, ἢ ὅτι ἐποίησαν αὐτὰς ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ἀληθῶν συμφερόντων τοῦ Ἐ-

θους, ὅπερ ἀσύμετον, ἢ ὅτι, εἰς ἀλλοτρίας ὑπαγορεύσεις ὑπέκοντες, εἰς τοιοῦτον ἐχώρησαν διάβημα, ὅπερ ἀνελεύθερον, διότι ἐπιμεμπτον εἶναι τὸ νὰ γίνηται τις ἡχῶ προσωπικῶν καὶ ἰδιοτελῶν συμφερόντων, καὶ ταῦτα ὦν ἀνεξάρτητος καὶ ἐλεύθερος πολίτης. Τοῦτο δὲ μὴ συμπεράναντες οἱ τὴν ἀποδοκιμασίαν ἐξενεγκόντες προφανῶς ἐγένοντο σκάνδαλον, ὡς ἀκαίρως ἐπικρίναντες διαδήλωσιν ἐννομον καὶ σύμφωνον πρὸς μίαν κοινὴν καὶ πάνδημον τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς πόλεως ἡμῶν εὐχὴν, ἀλλ' εὐχὴν τοιαύτην, ἣτις ἐκ τῶν ὑστέρων μέλλει νὰ ἀποδειχθῇ ἂν συμφέρη νὰ πραγματοποιηθῇ, ἢ ἂν τοῦναντίον ἀποβαίνει ἐπιβλαβὴς εἰς τὰ ἀληθῆ τοῦ Ἔθνους συμφέροντα, ὅταν ταῦτα δὲν προειβιάσθησαν μὴδὲ προσβιάζωνται διὰ τῆς ὁμοφώνου καὶ κοινῆς συμπράξεως τῶν ἡγετῶν τῶν κομμάτων, ἀλλὰ προσαράττουσιν ἐπὶ τῶν σκοπέλων τῆς ἀντιζηλίας καὶ τῶν διαφωνιῶν τῶν ἐκάστοτε ἀναφωρομένων εἰς πᾶσαν σύνοδον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Ταῦτα ἐν ὀλίγοις καὶ μόνον ὅπως προλάβωμεν πᾶσαν δυσἀρέστησιν τῶν οὕτω συνελθόντων κατὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, δυσἀρέστησιν, ἣτις γεννᾷ τὴν διαίρεσιν καὶ τὰς διαφωνίας ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ, ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ διὰ τῆς δημοσιογραφίας καὶ διὰ τῶν διαδηλώσεων ἀποπειρώμεθα νὰ ἐπιβάλλωμεν, οὕτως εἰπεῖν, τὴν ὁμόνοιαν καὶ τὴν σύμπραξιν τοῖς τυχόν διαφωνοῦσιν Ὑπουργοῖς ἢ διχονοοῦσι βουλευταῖς, ἐνῶ ἡμεῖς ἐξ ἀντιζηλιῶν καὶ μικροφιλοτιμίας ἐπιμέμπτου φαινόμεθα διαφωνοῦντες ἀλλήλοις καὶ ἀλλήλους ἐπικρίνοντες.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Σύλλογος ὑπὸ τὸν τίτλον ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ἐσχηματίσθη ἤδη πρό τινων ἡμερῶν καὶ παρ' ἡμῖν, ὑφ' ἰκανῶν ἀξιοτιμῶν μελῶν συγκείμενος, ἄγιον δὲ καὶ ἱερὸν σκοπὸν διαγράφων ὡς ἀρχὴν αὐτοῦ τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τῶν ὑποδοχῶν ἐπαρχιῶν. Τὴν παρελθούσαν τετάρτην ἐγένετο ἡ πρώτη τοῦ Συλλόγου τούτου συνεδρίασις, καθ' ἣν ἐξελέχθη διὰ γενικῆς τῶν μελῶν ψηφοφορίας δεκαπενταμελὲς Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐκ τῶν ἀξιοτιμῶν κ. κ. Ἐμμ. Σαλούστρου, Ν. Πετροπούλου, Σπυρ. Μάτση, Ἀναστ. Κοπκίλη, Ἰ. Ἀθανασίου, Δημ. Παρασκευᾶ, Γ. Καλημέρη, Ν. Φουρνάρη, Ν. Παπαδάμ, Ἀυσ. Κωνσταντίνου, Ἐμμ. Λυκούδη, Θ. Καραγιαννάκη, Θ. Παπαλεξοπούλου, Ἀναστ. Κουραντῆ καὶ Τιμ. Τσιροπινᾶ. Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου ἐξελέχθη ὁ κ. Ἀναστ. Κοπκίλης, ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Σ. Μάτσης· Γραμματεῖς οἱ κ. Θ. Παπαλεξόπουλος καὶ Τιμ. Τσιροπινᾶς, ταμίας δὲ ὁ κ. Ν. Παπαδάμ.

— Καὶ πάλιν παρακαλοῦμεν τὴν ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς καθεστηκυῖαν ἀρχὴν νὰ προνοήσῃ περὶ τῆς ποιότητος καὶ τοῦ βάρους τοῦ ἄρτου. Αἱ εὐλογίαι τοῦ ἐργατικοῦ λαοῦ εἶναι τόσῳ πολύτιμον χρῆμα διὰ τοὺς ἄρχοντας τοῦ τόπου, ὅσα φοβερὰ καὶ καταπληκτικὴ εἶναι ἡ ἀγανάκτησις αὐτοῦ ὅταν καταδικάζεται νὰ τρώγῃ ἄρτον ὑπερτετιμημένον μὲν διὰ τὰς παρούσας περιστάσεις, ἀλλ' ἄθλιον, βρωμερὸν καὶ ἐλλιπῆ.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐγένετο ἡ κατ' ἔτος

εἰθισμένη διανομὴ βραβείων τοῖς ἀριστεύσασιν τῶν μαθητῶν ἐν τοῖς δημοτικοῖς Σχολείοις, τοῖς ἐν τῷ κέντρῳ τῆς ἡμετέρας πόλεως ἰδρυμένοις. Τὰ βραβεῖα ταῦτα, ὡς εἶναι γνωστὸν, διανέμει ὁ κ. Δήμαρχος Ἐρμουπόλεως, ἀθλοθέτου ὄντος τοῦ Δήμου. Ἡ πράξις αὕτη ἐκτὸς τοῦ ὅτι διαφερόντως τιμᾷ τὸν ἡμέτερον Δῆμον, γίνεται ἀφορμὴ εὐγενοῦς ἀμίλλης εἰς τὰ τρυφερὰ παιδία καὶ τὰ μικρὰ κοράσια, καὶ διὰ τοῦτο πολλὴ χρειάζεται προσοχὴ ἐκ μέρους τῶν κ. διδασκάλων καὶ τῶν διδασκαλισσῶν, ὅπως ὑποδεικνύσῃ τῇ Δημοτικῇ ἀρχῇ τοὺς πράγματι ἐπὶ χρηστοθητεία καὶ ἐπιμελείᾳ διακρινόμενους κατὰ τὸ στάδιον τῶν ἑαυτῶν σπουδῶν, διότι μία κακὴ ἐκτίμησις ἢ μία διὰ λόγους εὐνοήτους συμπάθεια, οὐ μόνον δὲν συντελεῖ πρὸς τὸν οὐσιώδη σκοπὸν δι' ὃν αἱ βραβεύσεις αὗται γίνονται, ἀλλὰ καταστρέφει πολλάκις πολλὰς εὐγενεῖς καὶ ἐξόχους φύσεις, ἐξ αὐτῆς τῆς τρυφερᾶς ἡλικίας διδάσκουσα τὰ ἀθῶα παιδία τὴν ἀδικίαν καὶ τὴν προσωποληψίαν, παρὰ τοῦ διδάσκοντος αὐτὰ διδασκάλου τολμωμένην, κακὸν ὅπερ ἀπευχόμεθα καὶ οὐδὲ πιστεύομεν νὰ λαμβάνη χώραν ἐν τοῖς δημοσίοις διδασκαλίοις τῆς πόλεώς μας. Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν θέλουσι βραβευθῆ οἱ μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι τῶν ἐν τῇ δυσμικῇ ἄκρᾳ δημοτικῶν Σχολείων.

— Ἐλπίζομεν ὅτι ἐν τῶν κυρίων μελημάτων τοῦ Δήμου ἡμῶν θέλει καταστῆ ἡ ἐπιπέδωσις καὶ ὁ καθαρισμὸς τῆς πρὸς τὴν μεσημβρινὴν πλευρὰν τῆς Μεταμορφώσεως πλατείας, καὶ ἡ ἐπιδιόρθωσις τῆς πρὸς τὸ νεκροταφεῖον ἀγοῦσης ὁδοῦ. Πολλὰ ἔχει νὰ πράξῃ ὁ Δῆμος πρὸς καλλωπισμὸν τῆς πόλεως, ἀλλὰ πάντων τούτων ἄς προτάξῃ τὰ ἀναγκαιότερα.

— Ἦρξαντο αἱ ἐργασίαι πρὸς σύνταξιν τοῦ νέου ἐκλογικοῦ καταλόγου ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ Ἐρμουπόλεως. Οἱ συμπολίται ἡμῶν, ὅσων οἱ συγγενεῖς ἀπουσιάζουσιν ἢ, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαμένοντες, ἤλλαξαν ἐθνικότητα ἢ ἀπεβίωσαν, παρακαλοῦνται νὰ δηλώσωσι τοῦτο τῇ Δημαρχίᾳ, ὅπως μὴ συνταχθῇ οὗτος πάλιν πλημμελῶς, ἢ ὅπως μὴ διαγραφῶσιν ἐξ αὐτοῦ πολῖται Ἕλληνας, ἐξ ἀγνοίας βεβαίως, καὶ στερηθῶσιν οὕτω τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων. Τῷ ὄντι δυσχερέστατον ἔργον τοῦτο διὰ τὸν ἡμέτερον Δῆμον.

— Μετὰ τὴν διδασχὴν τῆς «Καπῆλου Μαριάννας» καὶ τῆς «Αἰμιλλίας Γαλιόττη», περὶ ὧν ἐν θεατρικῷ δελτίῳ ἐπραγματεύθημεν εἰς προηγούμενον ἡμῶν φύλλον, ἀνεβιβάσθησαν ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου τῆς πόλεώς μας κατὰ τὰς δύο παρελθούσας ἐβδομάδας τὰ δράματα «Ὁ Ναύτης Βερτρᾶμ» καὶ «Εὐγενεῖς καὶ Λαός», αἱ κωμωδίαι «Ἐξηνταβελόνης» (P Avate) τοῦ Μολιέρου καὶ ἡ πολιτικὴ «Συζύγου ἐκλογὴ» τοῦ μακαρίτου ποιητοῦ Δ. Παπαρρηγοπούλου, καὶ ἡ παρῶδια «Ἡ περὶ ὄνου σκιάς δίκη καὶ οἱ Ἀβδιρῖται» τοῦ Γ. Ξένου, ἐπανελήθη δὲ τὴν ἐσπέραν τῆς προχθὲς κυριακῆς «Ἡ Κάπηλος Μαριάννα» ἐν ἐκτάκτῳ τοῦ πλήθους συρροῇ.

Μεγίστη ἦτο ἡ καθ' ἀπάσας τὰς παραστάσεις ἐπιτυχία ἀπάντων τῶν μελῶν τοῦ Ἑλλ. δραματικοῦ θεάσου, πληρέστατα ἀνταποκρινόμενου εἰς τὰς προσδοκίας τοῦ κοινῶ, ὅπερ καθ' ἐκάστην σχεδὸν ἐσπέραν ἀθρόον συνέρρει, ἐπιμαρτυροῦν οὕτω τὴν πρὸς τὴν Ἑλλ. σκηνὴν ἀγάπην του καὶ τὸν πόθον τοῦ ν' ἀκούῃ ἐν τῷ τεμένει τῶν δύο Μουσῶν ἀντηχοῦσαν τὴν πάτριον αὐτοῦ φωνήν. Ἐλπίζομεν ὅτι πάντα τ' ἀνωτέρω δράματα θέλουσιν ἐπαναληφθῆ ἰδίως δὲ «Ἡ Συζύγου ἐκλογὴ», περὶ ἧς, ἐν περιπτώσει ἐπαναλήψεως, ἐπιφυλασσόμεθα νὰ γράψωμεν ἐκτενέστερον ἐν θεατρικῷ δελτίῳ.

— Χθές ἐτελέσθησαν ἐν ἄνω Σύρῳ οἱ γάμοι τοῦ ἀξιολόγου νέου καὶ φίλου μας κ. Ζαχαρία Δ. Ἀρμάου μετὰ τῆς ἀγγελολομορφου καὶ σεμνοτάτης νεάνιδος κ. Μαριγῶς Προβελεγγίου. Συγχαίροντες τοῖς γονεῦσι καὶ τοῖς νεονύμφοις ἐπὶ τῇ εὐτυχεῖ αὐτῶν ἐνώσει, εὐχόμεθα αὐτοῖς βίον μακρόν, εὐδαίμονα καὶ πάσης ἀνθρωπίνης εὐημερίας μεστόν.

— Καθ' ἃ προανηγγείλαμεν τὸ μοναστηριακὸν Συμβούλιον τῆς ἐν Σίρῳ μονῆς τῆς Θεοτόκου ἐπιλεγόμενης «Βρύσεως», προτάσει τοῦ πανοσιωτάτου Ἡγουμένου τῆς Μονῆς, ἐψηφίσαντο δραχμὰς 500 ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν παρασκευῶν πρὸς ἀγορὰν ὑποζυγίου. Τὸ ποσὸν τοῦτο, ὡς ἐμάθομεν, κατετέθη ἤδη εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν ταμεῖον Σύρου ὅπως ἀποσταλῆ δι' ἃν προωρίσθη σκοπὸν. Ἐπαινοῦντες τὴν φιλοτιμίαν τῆς Μοναστηριακῆς ταύτης ἀρχῆς, ἥτις προτίσταται Μονῆς ὅλως ἀσημάντου καὶ ἀνευ προσόδων, δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ χαρακτηρίσωμεν αὐτὴν ὡς μίαν ἐπίζηλον φιλοπατρίαν. Δικαίως ἄρα ποιῆσαν τὸ ἔργον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐξεφράσθη τὴν ἑαυτοῦ εὐαρέσκειαν εἰς τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου. Τῆς τιμῆς δὲ ταύτης δίκαιον εἶναι νὰ ἀξιωθῆ καὶ τὸ μοναστηριακὸν Συμβούλιον Μυκόνου, τὸ 300 μὲν δραχμὰς ὑπὲρ τοῦ ταμείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου 350 δὲ πρὸς ἀγορὰν ἡμιόταμου διὰ δημοσίαν χρῆσιν προσενεγκόν, καὶ τῆς ὁποίας ὁ Ἡγούμενος, κ. Ν. Βερτόπουλος, ὅτε τις τῶ παρετήρησεν ὅτι πρέπει νὰ ἦναι φειδωλότερος, φιλοπατρίας πλήρη ἔδωκεν ἀπόκρισιν, εἰπὼν, ὅτι ἐὰν αἱ ἀνάγκαι τῆς πατρίδος ἀπαιτήσωσι καὶ αὐτὰ τὰ ἀργυρᾶ σκευὴ τῆς Μονῆς, ἂν τῶ ἐπιτραπῆ, προθύμως θέλει ἀποδώσῃ τῆς προκειμένου περὶ τῆς σωτηρίας καὶ τῆς τιμῆς τοῦ ἔθνους του, καὶ ἐπὶ τέλος πᾶσαν θυσίαν ἑτοιμὸς εἶναι νὰ ὑποστῆ.

— Καὶ αἱ λοιπαὶ ναυτικαὶ νῆσοι τοῦ Κράτους τὴν αὐτὴν ἐξέφρασαν ὡς καὶ ἡ ἡμετέρα πόλις εὐχὴν, ἥτοι νὰ μὴ κυρωθῆ ἢ περὶ ἐλευθέρως ἀκτοπλοίας σύμβασιν τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως μετὰ τῆς τοῦ βασιλείου τῆς Ἰταλίας καθὼς καταστρεπτικὴ διὰ τὴν ἡμετέραν ναυτιλίαν.

— Λέγεται, γράφει ἡ «Ἐφημερίς», ὅτι μεθ' ἡμέρας τινὰς ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς θέλει ἀπέλθει πάλιν εἰς τὸ ἐν Θήβαις στρατόπεδον, ὅπου καλεῖ αὐτὸν στοργὴ καὶ γοητισμοὶ ἐλπίδων πρὸ καιροῦ φυτευθειῶν ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ Ἕλληνο.

— Ἐν Ἑρσσίᾳ διατρίβουσι τανῦν 22,000 αἰχμαλώτων τούρκων εἰς ἐκ τῶν πασάδων ἐτελεύτησε πρὸ μικροῦ.

— Ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς «Ἐπιθεωρήσεως» τῆς δευτέρας βεβαίῃ, ὅτι πρὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ πολέμου αἱ κυβερνήσεις τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Αὐστρίας ἐν γνώσει καὶ τοῦ Βίσμαρκ διεκήρυξαν ἐν Πετροπόλει, ὅτι ἡ προσαρτησις ἐνός καὶ μόνοι τετραγωνικοῦ μιλίου τουρκικοῦ ἐδάφους ἐν Εὐρώπῃ, θὰ ἐθεωρεῖτο ὑπὸ τῶν δύο δυνάμεων ὡς κήρυξις πολέμου.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἀφίχθέντα ἐνταῦθα.

ΑΘΗΝΑΙ, 30/11 Νοεμβρίου. — Ἠρξάτο τὴν 9 Ἰβρίου ὁ βομβαρδισμὸς κατὰ Ποδγορίτσας. Οἱ Μιρδῖται ἐπαναστάτησαν· οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῶν ἐπανήλθον εἰς τὸ στραταρχεῖον τῶν Μαυροβουνίων, αἱ Χριστιανικαὶ ἐπαρχίαι Ἀλβανίας ἐπαναστάτησαν ὑπὲρ αὐτονομίας.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 30/11. — Ὁ Δισδραελὴς εἶπεν ὅτι ἐγγίξει ὁ χρόνος τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς εἰρήνης τῆς Ἀνατολῆς διὰ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Εὐρώπης; (δυσνόητον).

Ἐπανελήθησαν αἱ διαπραγματεύσεις τῆς παραδόσεως τοῦ Κάρος. Ἐξοδος τῆς φρουρᾶς τῆς Πλεύνας ἀπεκρούσθη.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 31/12. — Ἡ Τουρκία θέλει ἐξακολουθήσει τὸν πόλεμον μέχρι ἐσχάτων. Ὁ Γούρκος πολλὰ αἰχμαλωτίσας τάγματα, κατέλαβεν ὄχι μόνον θέσεις ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σοφίας. Ὁ Ασωνὸς ἐκυρίευσεν τὴν Βράτζαν.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 31/12. — Ὁ Σκόβελεφ ἐκυρίευσεν τὸ Νότ Βέρμπ πλησίον τῆς Πλεύνας. Ὁ Γούρκος συνέλαβε 4000 ἀμάξια τροφίμων. Μεγάλῃ ἀποθάρρυνσις ἐν Κωνσταντινουπόλει. Αἱ πύλαι τῶν ἀνακτόρων τοῦ Σουλτάνου ὄχι κινήθησαν.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 1/13. — Μάχη συγκροτεῖται περὶ τῆς Πλεύνας. Οἱ τούρκοι ὑπολογίζουσι τὰς τρεῖς τῆς Πλεύνας ἕως τεσσαράκοντα ἡμερῶν. Ὁ Σκόβελεφ ἀπέκρουσε νέαν ἐξοδὸν τῶν Τούρκων τὴν 11 Νοεμβρίου.

Δημοσιεύοντες τὴν κατωτέρω διατριβὴν καὶ τὰ σχετικὰ αὐτῇ ἐπίσημα ἔγγραφα λέγομεν ὅτι ἡ προκειμένη περίστασις ἀναντιρρήτως κηρύσσεται ὑπὲρ τοῦ Εἰρηνοδίκου Σύρου κ. Μ. Λευϊτικοῦ, ὥστε ὁ γράψας κατ' αὐτοῦ ἔδωκεν ἀφορμὴν νὰ καταδειχθῆ ὅτι ὁ Εἰρηνοδίκης Σύρου ἐννόμως πράττει καὶ καλῶς τὸ ἑαυτοῦ καθήκον ἐπίσταται.

Κύριε Συντάκτα τῆς ἐφημερίδος «Πανόπης».

Χρὴ σιγῶν ἢ κρείσσορα σιγῆς λέγειν.
(Πυθαγ.)

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 600 τῆς 23 Ἰβρίου ε. ε. φύλλον τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφημερίδος ἡ Α. Π. ἀνέγνω μετ' ἀπορίαν μου διατριβὴν τινὰ κατὰ τοῦ ἀξιολόγου Εἰρηνοδίκου Σύρου κ. Μ. Σ. Λευϊτικοῦ, καθ' οὗ οἱ τὴν θέσιν αὐτοῦ ἐποφθαλμιῶντες, μὴ δυνάμενοι ν' ἀνακαλύψωσιν τι ἐπιλήψιμον ἢ ἄλλως πως δυνάμενοι νὰ χαρακτηρίσῃ τὸν διακεκριμένον τοῦτον Εἰρηνοδίκην ὡς κατ' ἐλάχιστον ἀγνοοῦντα τὸ καθήκον αὐτοῦ, τὸν καταγγέλλουσιν ἐμμέσως πρὸς τὸν ἐνταῦθα κ. Εἰσαγγελέα ὡς δῆθεν παρανομοῦντα, διότι εἰς τοὺς ἐνώπιον αὐτοῦ ἐνεργουμένους πλειστηριασμοὺς μεταχειρίζεται χαρτόσημον Ἐρυθρᾶς Σφραγίδος, ἐνῶ τοῦτο, κατὰ τὴν νομολογίαν τοῦ διατριβογράφου, δὲν ἐπιτρέπεται· θεωρῶν δὲ τὴν πράξιν ταύτην ὡς λίαν ἐγκληματικὴν ἐπιζητεῖ τὴν κεφαλὴν τοῦ κατ' αὐτὸν παραβάτου ἐπὶ πίνακι, ὡς ἄλλη ὑπὸ φρουραγοῦ κατεχομένη Ἠρωδία.

Μ' ὅλον ὅτι δὲ ἡ διατριβὴ αὕτη εἶναι κατεχωρημένη ἀνευ διακριτικῶν σημείων καὶ θεωρεῖται ὡς δῆθεν ὑπὸ τοῦ συντάκτου τῆς ἐφημερίδος γενομένη, ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα ποσῶς ν' ἀποδώσωμεν τὴν σύνταξιν τῆς ἐν λόγω διατριβῆς εἰς τὸν κυρίως συντάκτην τῆς ἐφημερίδος, διότι δὲν πιστεύομεν ποτέ ὅτι, ἀνὴρ διακρινόμενος ἐπὶ ἐφύῃ καὶ δικαστικῇ δεινότητι, εἶναι δυνατὸν ν' ἀγνοῇ τὸ ἐλάχιστον τοῦτο ζήτημα περὶ οὗ ἢ ἐν λόγω διατριβῆ.

Ὅπως δὲ διαφωτίσωμεν καὶ τὸν ὑποβόλεα τῆς διατριβῆς καὶ πάντα ἄλλον ἀμφιβάλλοντα κατὰ τι ὡς πρὸς τὴν νομικὴν λύσιν τοῦ προκειμένου ζητήματος καὶ ὑποδείξωμεν συνάμα ὅτι ἀπέναντι τοῦ Εἰρηνοδίκου Σύρου κ. Μ. Λευϊτικοῦ πᾶσα τοῦ Νόμου προσποίησις (φράσις τοῦ διατριβογράφου) εἶναι ξένη, κύριον δὲ αὐτοῦ μέλημα ὑπῆρξεν ἀείποτε ἡ ἀκριβὴς καὶ κατὰ γράμμα τοῦ καθήκοντός του ἐκπλήρωσις, ἥτις ἀπαρέσκεισα τοῖς κατὰ τόπον ἰσχυροῖς γίνεται ἐνίοτε πράξις καταδιωγμοῦ, ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου... ἐκθέτομεν ὅτι ὁ κ. Μ. Λευϊτικὸς ἅμα ὡς ἀνέλαβε τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Εἰρηνοδικεῖου Σύρου παρετήρησε, μεταξύ πολλῶν ἄλλων ἐλλείψεων τοῦ προκατόχου αὐτοῦ, ὅτι οὗτος μεταχειρίσθη εἰς τοὺς ἐνώπιον αὐτοῦ ἐνεργουμένους πλειστηριασμοὺς χαρτὸ

σημον μελανῆς σφραγίδος, ὡς αἰεὶ ἐνήργει πράξεις δικαστικὰς οὐδόπως δὲ τῷ ἐφάνη παράδοξον τοῦτο, διότι ἡ περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἀνικανότης τοῦ προκατόχου του εἶναι πασίγνωστος, ἠπόρησεν ὁμοίως ὅτε ἤκουσε καὶ παρ' ἄλλων, ἐγκαυχωμένων ἐπὶ πολυπειρίᾳ καὶ ἰκανότητι, νὰ φρονῶσι τὰ αὐτὰ μετὰ τοῦ κ. Βερῶνη καὶ νὰ θεωρῶσι τὴν γνώμην τοῦ κ. Λευιτικοῦ ὡς ἀντικειμένην εἰς τὸν νόμον, οὗ ἕνεκα φιλοτιμηθεῖς ὁ κ. Λευιτικός ἀπήλυθε πρὸς τὸν ἐνταῦθα κ. Εἰσαγγελέα τὸ παρακατιὸν ὑπ' ἀριθ. 60 ε. ε. ἔγγραφο δι' οὗ ἀναπτύσσων τὸ προκειμένον ζήτημα ἀπήτησε τὴν λύσιν αὐτοῦ, ἐφ' ᾧ καὶ ἔλαβε τὴν ὑπ' ἀριθ. 3,583 ε. ε. ἀπάντησιν τοῦ κ. Εἰσαγγελέως ὑποστηρίζουσαν πληρέστατα τὴν γνώμην αὐτοῦ.

Ἐπειδὴ δὲ καὶ μετὰ τὴν ἐκ μέρους τοῦ κ. Εἰσαγγελέως λύσιν τοῦ προκειμένου ζητήματος οἱ ἀντιδοξοῦντες ἐπέμενον εἰς τὴν σφαλερὰν αὐτῶν ἰδέαν, ἀννήχθη ἰδιαιτέρως εἰς Ἀθήνας ὁποῦθεν εἰς ἀπάντησιν τῷ ἀπέστειλον ἐσχάτως τὴν πρὸς πόδας ἐγκύκλιον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἧτις ἐπίσης λύει τὸ ζήτημα ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα.

Ἐκ τῆς παραθέσεως τῶν ἐπισήμων τούτων ἐγγράφων πεποιθᾶμεν ὅτι ὁ κ. διατριβογράφος θέλει μεταμεληθῆ καὶ συνομολογήσει παρησίᾳ τὴν ἑαυτοῦ πλάνην ἐπὶ ζητήματος οὗ τινος ἤφατο λίαν ἀνεπιτυχῶς καὶ δὲν θέλει τολμᾶ νὰ καθάπτεται ὑπαλλήλων, ὧν τὴν ἰκανότητα καὶ ἀκριβῆ τοῦ καθήκοντός των ἐκπλήρωσιν μαρτυροῦσιν αἱ ἐν γένει ἐπίσημοι πράξεις αὐτῶν, ἀπέναντι τῶν ὁποίων ναυαγοῦσι πᾶσαι αἱ πλᾶγαι καὶ ἐμπαθεῖς διατριβαί.

Σύρος, τὴν 27 Ὀκτωβρίου 1877.

Ὁ φίλος σας
Γ. Θ. ΣΥΠΝΗΤΟΣ.

Ἰδοὺ τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα :

Ἄριθ. 60.

Πρὸς τὸν ἐνταῦθα κ. Εἰσαγγελέα.

Τὸ ἄρθρ. 965 τῆς Πολ. Δικονομίας ὀρίζει ὅτι ὁ πλειστηριασμός τῶν καταγεθέντων γίνεται παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ Συμβολαιογράφου, ὡς ἐπιτετραμμένου τὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐκ τῆς διατάξεως δὲ τοῦ ἄρθρου τούτου ἠγέρθη τὸ ἐξῆς ζήτημα ὅταν δηλαδὴ ἀνατεθῆ ὁ πλειστηριασμός εἰς τὸν Εἰρηνοδικὴν ὁποῖου εἶδους χαρτόσημον ὀρεῖται οὗτος νὰ μεταχειρισθῆ εἰς τὰς παρ' αὐτοῦ ἐνεργουμένας πράξεις τοῦ πλειστηριασμοῦ; τὸ χαρτόσημον τῆς ἐρυθρᾶς σφραγίδος ὁπερ μεταχειρίζονται καὶ οἱ Συμβολαιογράφοι εἰς παρομοίας πράξεις, ἢ τὸ τῆς μελανῆς ὅπερ μεταχειρίζονται οἱ Εἰρηνοδίκαι εἰς πάσας τὰς ὑπ' αὐτῶν ἐνεργουμένας δικαστικὰς πράξεις;

Τὸ καθ' ἡμᾶς φρονοῦμεν ἀδιστακτικῶς, κ. Εἰσαγγελεῦ, ὅτι ἀφ' οὗ ἡ πράξις αὕτη τοῦ πλειστηριασμοῦ εἶναι καθαρὰ πρᾶξις ἀγοραπωλησίας, τοῦτέστι Συμβολαιογραφικὴ, ἀνατιθεμένη δὲ ἐνίοτε καὶ εἰς τὸν Εἰρηνοδικὴν, ὡς ἐπιτετραμμένον τὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἔπεται ὅτι ὁσάκις ἐνεργεῖται ὁ πλειστηριασμός ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου, δὲν δύναται νὰ γείνη χρῆσις ἄλλου χαρτοσήμου εἰμὴ ἐκείνου τὸ ὅποιον μεταχειρίζονται καὶ οἱ Συμβολαιογράφοι εἰς παρομοίας πράξεις, τοῦτέστι τοῦ ἐρυθροῦ ἄλλως τε δὲν εἶναι δυνατόν νὰ πιεσῶσιν, ὅτι διὰ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν πρᾶξιν ὁ Νομοθέτης ἤθελε καθιερώσει δύο εἰδῶν φορολογίαν, ἧτοι ὁσάκις ὁ πλειστηριασμός ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Συμβολαιογράφου νὰ φορολογεῖται μὲ τὸ ἥμισυ τοῦ καταναλισκομένου χαρτοσήμου, ὁσάκις δὲ ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου νὰ φορολογηθῆ μὲ τὸ ὅλον τὸ χαρτόσημον διὰ τῆς χρήσεως μελανῆς σφραγίδος· οὕτως εἶναι δυνατόν νὰ ὑποθεθῆ ὅτι εἰς τὸν Εἰρηνοδικὴν καὶ τῆς ἐνεργουμένης πλειστηριασμοῦ, τοῦτέστι πρᾶξιν Συμβολαιογραφικὴν, δὲ ἐπιτρέπεται νὰ κἀμὴ χρῆσιν χαρτοσήμου ἐρυθρᾶς

σφραγίδος, ἀφ' οὗ διὰ νόμου ἐπιτρέπεται αὐτῷ νὰ συμβολαιογραφῆ, μὴ ὑπάρχοντος Συμβολαιογράφου καὶ νὰ ἀναπληροῖ τὸν Συμβολαιογράφον κωλύμενον, καὶ ἀφ' οὗ ἐπιτρέπεται ἐπίσης εἰς αὐτὸν ἐνεργοῦντα χρῆν ὑποθηκοφύλακος νὰ μεταχειρίζεται εἰς τὴν τοῦ ὑποθηκοφύλακος ὑπηρεσίαν χαρτόσημον ἐρυθρᾶς σφραγίδος.

Καὶ τοι δὲ εἰς τὴν γνώμην ἡμῶν ταύτην ἔχομεν πλήρη πεποίθησιν, μ' ὅλα ταῦτα ἐπειδὴ ὑπάρχουσι τινὲς ἀντιδοξοῦντες καὶ θεωροῦντες ὡς σφαλερὰν τὴν γνώμην ἡμῶν, ἐθεωρήσαμεν ἐπάναγκες ὅπως ὑποβάλλομεν ὑπὸ τὴν ἐμβριθῆ σκέψιν ὑμῶν τὸ προκειμένον ζήτημα ἵνα εὐαρεστούμενος ἐπιφέρεται τὴν προσήκουσαν λύσιν αὐτοῦ πρὸς ἀποφυγὴν παρεξηγήσεων.

Σύρος 7 Ἀπριλίου 1877.

Εὐπειθέστατος

Ὁ Εἰρηνοδίκης Σύρου

Μ. Σ. ΛΕΥΓΙΚΟΣ.

Ἄριθ. 3,583.

Πρὸς τὸν κ. Εἰρηνοδικὴν Σύρου.

Χρῆσις χαρτοσήμου γενήσεται τῆς ἐρυθρᾶς σφραγίδος ὡς ἐνεργοῦντος τοῦ Εἰρηνοδίκου ἐργασίαν Συμβολαιογραφικὴν.

Σύρος 11 Ἀπριλίου 1877.

Ὁ Εἰσαγγελεὺς

Λ. ΚΛΟΤΖΑΡΗΣ.

Ἄριθ. Πρωτ. 9,971.

Γενικὸν Λογιστήριον.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ Πρὸς τοὺς Ταμίας τοῦ Κράτους

Ὅτι δὲ αἱ τῶν πλειστηριασμῶν ἐκθέσεις ἀνήκουσι κυρίως εἰς τὴν εἰδικὴν ὑπηρεσίαν τῶν συμβολαιογράφων, τοῦτο προκύπτει ἀναμφισβήτως ἐκ τῆς καὶ ὑπὸ τῶν Εἰρηνοδικῶν χρήσεως χαρτοσήμου ἐρυθρᾶς σφραγίδος, ὁσάκις οὗτοι ἐνεργοῦσι τοὺς πλειστηριασμούς, ἐν ᾧ μετὰ τὸν Νόμον περὶ μισθοδοσίας τῶν Εἰρηνοδικῶν τὰ εἰς τὴν εἰδικὴν αὐτῶν ὑπηρεσίαν ἀνεγόμενα ἔγγραφα συντάσσονται ἐπὶ χαρτοσήμου μελανῆς σφραγίδος, καὶ μόνον ὅταν ἐκπληρωθῶσι καθήκοντα Συμβολαιογράφων ποιοῦνται χρῆσιν χαρτοσήμων Δικαστηρίων καὶ ἐκ τῆς παραθέσεως τοῦ ἄρθρ. 894 τῆς Πολ. Δικ. ἐν τῷ περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Εἰρηνοδικῶν εἰς μὴ ἀμφισβητούμενας ὑποθέσεις, ἄρθρ. 492 τῆς αὐτῆς Δικονομίας.

Ἀθῆναι 17 Ἰουλίου 1875.

Ὁ Ὑπουργός

Α. Γ. ΠΕΤΜΕΖΑΣ.

Α. Γ. Μετατόπουλος.

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ ΜΑΝΤΣΟΛΙΝΗ.

Τὸ κατάστημα τοῦτο πλουτισθὲν ἐσχάτως μετὰ διάφορα ἐκλεκτὰ χειμερινὰ ὑφάσματα τῆς τελευταίας ἐποχῆς, ἔχων δὲ κόπτην τὸν ἀριστον περὶ τὴν τέχνην τοῦ κόπτειν κ. Κάρολον Χειμόβσκη, ἀναδέχεται πᾶσαν παραγγελίαν οἰουδήποτε εἶδους φορεμάτων. Οἱ προσερχόμενοι ἔστωσαν βέβαιοι ὅτι θέλουσι μείνη λίαν εὐχάριστοι μὲν ἐκ τῆς καλῆς ποιότητος, τοῦ στερεοῦ καὶ ὡραίου χρωματισμοῦ τῶν ἐνδυμάτων καὶ ἐκ τῆς μετρίως τιμῆς αὐτῶν.